

Bent Todică

IDEI CUANTICE

De când cu IA nu se mai poate discuta cu niciun specialist de la garajele de servicii și întrețineri ale automobilelor cu combustie internă. Nimeni nu trebuie să mai învețe vreo meserie pentru că inteligența artificială va prelua totul. Harari se tot laudă cu povestea scrisă de robot. El nu știe că în lume, spunea Joseph Campbell nu sunt decât 7 povești de bază, maxim 9, dar trase de păr, în rest sunt variațiuni a celor 7 biblice. Inteligența Artificială nu va face altceva decât să scrie și ea o altă variațiune a uneia din cele șapte. Ce or mai face ai mei din țară? Bună! Mai este Viorica de la Hălărești? Caută pe Dănuța! Bunicul după mica era pădurar, parcă, și curvar. Bărbatul uneia l-a prins în pădure și l-a bătut cu patul de la pușcă până și-a scuipat plămâni și a murit. Bunica era tratată ca o servitoare, făcea copii și treabă acasă, iar la ultima sarcină a fost la Puiești la o babă să facă un avort, iar la întoarcere spre casă a făcut hemoragie în căruță și a murit. Cam atât știu și eu.

E prea simplă povestea. Eu cred că e mai mult în ea. În ce an l-au omorât? La ce vârstă a rămas mica fără tată? Tipul care l-a omorât, știu ce a pățit? Poate că a fost omorât de comuniști sau alte forțe și s-au absolvit cu scuza bărbatului gelos. El avea o funcție guvernamentală. Andrunachii au fost mult

prea inteligenți și cu avere și în perioada aia se dădeau lupte politice mari. Toată familia Andrunachilor a fost adusă la tăcere. Dacă mă uit la toți Andrunachii – DEOSEBIT DE INTELIGENȚI și toți tac. Nu se poate. Cine a fost bătaușul? Cine a fost muierea? Ce a pățit bărbatul după crimă? A fost închis? Judecat? Ceva a fost. Și asta continuă pe toate sursele de știri: aceiași criminali comuniști își predică politica de expansiune. Până când nu ne ridicăm să-i amendăm, să-i ajutăm pe acești promotori ca să se schimbe civilizația se va prăbuși în violență și disperare, în decadentă spirituală și fizică. Dacă nu se iau măsuri împotriva neglijenței și a greșelilor de fraudă financiară și protecție a sănătății speciei umane, a eticii în societate ne vom duce toți de râpă.

Cum e posibil să-i acceptăm în continuare pe cei care au comis fraude să ne predice și să ne traseze directive în direcția dezvoltării și relațiilor sociale în societate. De ce nu sunt arestați sau internați acei disfuncționali din societate? Ce se întâmplă cu logica și etica din viața noastră, dar cu încălcarea drepturilor omului votate în constituția neamului. Unde e respectul pentru aproapele și cel neajutorat? Dacă ei vin cu argumente ca să-și justifice agresiunea, atunci noi de ce nu-i contracarăm și acceptăm cu ușurință crima lor și ne supunem. Se vorbește de reducerea populației ca motiv ecologic. Bill Gates, Soros, Fauci, Schwab etc. toți umblă cu șopârle. Suntem deja înlănțuiți aproape global prin plasa internetului care a anulat toate sursele independente de controlul lor. Cum ridici vocea în apărarea adevărului nativ, cum ești închis. De ce? Unde e democrația - libera exprimare a cuvântului?

Geneza a fost creată prin CUVÂNT, nu prin CIOMAG. Unde să mai fugi pe acest continent gol și ars de dogoarea soarelui australian. Șosele întinse care îți permit în

partea de nord să atingi mari viteze, de cât te țin curelele mașinii și acest Masarati nu vrea să depășească 260 km/h în ciuda faptului că pe ceas scrie 320 km/h maxim. Când vorbești, vocea la viteza asta vine nu din gura ta ci de undeva de pe bancheta din spate. E bine totuși că e larg și încăpător, iar seara parcat sub cerul înstelat în nisipul deșertului poți face dragoste cu iubita dând scaunul pasagerului pe spate. E relaxant pentru amândoi și o adevărată descărcare de energie tensionată colectată de peste zi din temperaturile de peste 52 de grade celsius din nordul roșu australian.

A două zi, treziți de adierea vântului și a razelor de soare fierbinți pământul e un rotund perfect de jur împrejur, ne sorbim cafeaua și două chiftele din frigider și cu zâmbet pe față o luăm din nou la rama cauciucurilor. Combustibilul a scăzut și dacă nu găsim o stație de benzină curând, riscăm să rămânem blocați. Pe noi universul ne ajută, Ben, că tu, nu stai ca o momâie faraonică, din piramidă. Ai dreptate, Lenuța, mă îngrozesc toți aceștia ce stau cu frica în sân și se ascund de curaj și demnitate, de justiție și înălțare divină. Niște gândaci care cântă în strună înlănțuitorului. Tu ești prințul aventurii spirituale, cu activitățile tale interesante, cointeresate de Fructele pământului (pasa metaforică, cu strălucire, globală, de fericire, cu Albano și Romira/Romeo și Julieta României, din Abrud-Verona lui Avram Iancu tribun rebel-revoluționar, îndrăgostit, pașoptist, cum tu te-ai îndrăgosti de frumoasa și simpatica Mândruță, picătura ardeleană). Azi e mare zăpușeală. Și cum zburăm pe șoseaua însingurată, dintr-o dată apare în fața noastră o perdea precum un prapure, o pânză clară precum ligamentul transparent al virginității și în viteză se rupe elastic și universul deflorat, mă trece într-o altă lume a deșertului, spre o vale a unei Australii preistorice. Mașina mea nu mai e mașină, ci

doar o căruță la care eu sunt înhămat. Femeia de lângă mine nu mai era și nici accesoriile secolului 21, ci doar niște paie și ciomege, o undiță, o sapă, arcul cu săgeți, o toporișcă și câteva funii. Prapurele (de parcă intrasem într-un stomac) s-a închis la loc. Mă aflam acum în interiorul altei lumi. În depărtare un nor se ridică în urma unei turme de dinozauri, iar la marginea drumului de nisip o bătrână aborigineză cânta în jurul unui foc alăptând doi purceluși, zicând: Dacă nu te întorci repede înapoi din tot ce ai avut în lumea din care vii, nimic nu va mai fi. O s-o pierzi și pe Lenuța și bolidul Masarati și tot ce conține viața ta de până acum. Pe americani, pe ruși, chinezi, evrei și pe români. Am sărit speriat să mă desham de la căruță cu intenția de a fugi înapoi. Să ies din dezvirginarea cuantică a spațiului și a dimensiunilor paralele. De fapt, baba înconjurată de câteva ciori, nu o puteai deosebi de culoarea tăciunilor, mi-a spus că nu există spațiu și timp liniar, dar eu nu am putut înțelege. Apoi a țipat: Trebuie să rămâi înhămat și să mergi în revers dacă dorești să-ți revii la locul tău înainte de apusul soarelui că altcum o s-o pățești ca Dostoievski care s-a căsătorit cu fata săracă crezând că o va face fericită. Rezolvarea ta nu e aici.

Din văzduh cobora în picaj un vultur imens ca să mă înhațe. În acel moment, sufocat de ghiarele lui, am zărit una din ciorile babei că a sărit deasupra pe vultur și-a înfipt ghearele în șira spinării, l-a apucat de gât în marele clonț negru, zgrunțuros, plin de dinți mărunți și aprigi. Văzându-se încolțit, Vulturul mi-a dat drumul și a început să urce cu aripile întinse spre înaltul cerului. Era singura lui scăpare din bătălia cu Cioara, îmi spuse baba. Vulturul știe că dacă se ridică sus de tot în atmosfera rarefiată, Cioara nu mai poate respira și-i dă drumul.

Eram ud learcă și aproape gol din cauza transpirației și cum munceam să

împing în deal, ea mă întreabă unde fug așa în grabă, de ce doresc să mă reîntorc în camera secolului 21 care a înnebunit. Rămâi cu noi. Ochii babei s-au luminat, de asemenea și fața dintr-o dată, privind în căruța, pe bancheta din spatele meu unde zăcea o salbă din scoici și dinți de Guana pe care le cumpărasem cadou din Muntele Isa. Le vrei? Sunt ale tale, îi zic, dacă mă ajuți să împing căruța înapoi și așa, amândoi, în viteză am zburat înapoi în Masarati, lovit de sclipirea soarelui dintr-un semn de pe marginea șoselei care anunță o stație de petrol în următorii 30 de km și țipătul Lenuței care sări în sus de frica șopârlei din cală.

Se făcu noapte.

Epilog

Cioara reveni în picaj în dreapta Bătrânei aborigene în timp ce vulturul imperial își continuă zborul cu gâtul paralizat, însă cu stil în viață datorită instinctului de conservare, a înțelepciunii sale de pe urmă. „De ce nu rămâi în lumea noastră unde, cu înțelepciunea de unde vii, ai putea fi rege?” „Nu. Mă întorc la civilizația Ginghis Hanilor, Alexandrilor, Napoleonilor, Cezarilor, Staliniștilor a marilor noștri eroi...” „Mari eroi spui, exclamă băbuța, poate vrei să spui marile gunoaie ale istoriei al căror nume a cultivat violența și pârjolul, mari războaie și exterminări de familii și popoare prin anumite evenimente au dispărut cunoștințele culturii lor milenare în care s-au plămădit leacuri, binecuvântări și s-au născut semințele salvării omului, semințe dispărute odată cu îndestularea poftii orgoliilor voastre. Voi mereu vă justificați, crima ascunzând-o după masca eroului chiar cu riscul exterminării nucleare. Vreau să mor cu ai mei.” „Iha. Iubirea de aproapele. Văd că ești un mare suflet și am să te ajut să oprești un astfel de sfârșit. Odată lansate aceste

rachete nucleare nu le mai poate opri nimeni. Gândirea civilizației voastre materialiste și egocentrice nu va permite să vedeți multidimensional, o dimensiune ce se cultivă în multiculturalismul popoarelor.” „Cum?” „Odată în zbor trimiți o radiație laser către racheta care prin schimbarea polară a gravitației pământului, o simulare forțează adresa programului digital să schimbe/înlocuiască adresa cu reversul drumului parcurs până atunci revenind la punctul din care a plecat. Odată rezolvată/anihilată această armă, imperiile vor renunța la rachete teleghidate.”

Nu am înțeles mare lucru, însă am fost fascinat de convingerea și ajutorul acestei lumi ancenstrale. Voi porni detectiv să fac lumină bunicului. Executarea lui e tot atât de misterioasă precum a lui John Fitzgerald Kennedy.

BT

